

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทุกวันนี้เราอาศัยอยู่ในยุคดิจิทัล (digital age) ซึ่งเป็นยุคของการพัฒนาทางเทคโนโลยี และการสื่อสาร และเทคโนโลยีที่ได้เปลี่ยนไปนั้นก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม สถาบัน หรือปัจเจกบุคคล ตามแนวคิดของทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (technology determinism) ของ Marshall McLuhan

กล้องถ่ายภาพมีพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่การคิดค้นขึ้นมาในยุคแรกๆ ที่ต้องใช้การบันทึกลงในแผ่นโลหะเคลือบสารเคมี และใช้เวลานานในการที่จะได้ภาพออกมา ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมาก จึงมีการพัฒนาจากแผ่นโลหะที่ใช้ในการบันทึกภาพเปลี่ยนมาเป็นการใช้ฟิล์มแทน และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความสะดวก และใช้ระยะเวลาในการสร้างภาพที่รวดเร็ว จึงมีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายทั้งในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ และการบันทึกภาพเก็บไว้ดูเป็นการส่วนตัว

ในยุคของระบบดิจิทัล รูปแบบของการใช้ชีวิตจึงอยู่กับระบบดิจิทัลมากขึ้น กล้องถ่ายภาพก็ถูกพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบของกล้องถ่ายภาพดิจิทัลเช่นกัน ซึ่งเปลี่ยนระบบการเก็บภาพโดยใช้ฟิล์มมาเป็นหน่วยความจำ ที่ลดขั้นตอนความยุ่งยากของการซื้อฟิล์ม การใส่ฟิล์ม และการล้างฟิล์ม อีกทั้งการถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายภาพดิจิทัลนั้นสามารถมองเห็นภาพที่ถ่ายแล้วผ่านทางจอแอลซีดีได้ทันที ซึ่งช่วยให้การถ่ายภาพมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ด้วยเทคโนโลยีใหม่ๆ นี้เอง ทำให้การบันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายภาพที่ใช้ฟิล์มค่อยๆ จางหายไป และเปลี่ยนเป็นการบันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายภาพดิจิทัล หรือกล้องถ่ายภาพดิจิทัลในโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีความถี่ในการถ่ายภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดจำนวนภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การเปลี่ยนจากการบันทึกฟิล์มเป็นการบันทึกเป็นไฟล์ภาพดิจิทัล ด้วยไฟล์กราฟิกประเภท JPEG หรือ TIFF ทำให้ง่ายแก่การเก็บภาพถ่ายในคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้ภาพถ่ายจากกล้องถ่ายภาพดิจิทัลมักจะถูกถ่ายโอนไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้แล้วสแกนเนอร์ที่ช่วยให้การนำภาพต่างๆ เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพจากหนังสือ ฯลฯ เข้าสู่คอมพิวเตอร์ง่ายขึ้น โดยการแปลงให้กลายเป็นข้อมูลดิจิทัล เพื่อนำไปใช้งาน และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (computer software) ที่สามารถวาดภาพ จำลองภาพ ตกแต่งภาพถ่ายต่างๆ และสามารถบันทึกเก็บเป็นไฟล์ภาพดิจิทัลลงในคอมพิวเตอร์ได้ จึงนับได้

ว่าคอมพิวเตอร์เป็นคลังเก็บไฟล์ภาพดิจิทัล (digital image) หากแต่การเก็บไฟล์ภาพในคอมพิวเตอร์ในยุคแรกเป็นเพียงลักษณะของการเก็บภาพแบบส่วนตัวเท่านั้น (private) แต่ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เพิ่มทางเลือกใหม่ในการเก็บภาพซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเก็บภาพ คือ การเก็บภาพในอัลบั้มภาพออนไลน์ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบส่วนรวม (public)

ด้วยคุณลักษณะที่มีประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ในการเชื่อมโยง และการเป็นตัวกลางในการสื่อสาร (computer-mediated communication : CMC) ทำให้สามารถเชื่อมผู้คนต่างๆ เข้าด้วยกัน และเป็นเสมือนกาวชนิดหนึ่งที่ทำให้เกิดสายใยทางสังคม (social bonds) ดังนั้นการเก็บภาพออนไลน์คงไม่ใช่การเก็บภาพแบบส่วนตัวเป็นหลัก (private album) แต่เป็นการเก็บภาพแบบสาธารณะ (public album) กล่าวคือเป็นการเก็บภาพที่มีการแบ่งปันภาพกันดู และก่อให้เกิดเป็นชุมชนที่มีการติดต่อสื่อสารกันภายใน มีการโหวตให้แก่กัน และก่อให้เกิดสัมพันธภาพขึ้นมา

หากลักษณะการเก็บภาพออนไลน์ไม่ใช่การเก็บภาพแบบส่วนตัว แต่เป็นการเก็บภาพแบบสาธารณะที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้ามาดูภาพต่างๆ ของคนได้ นั่นก็หมายความว่า "การยินยอม" ลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น "พฤติกรรมชอบโชว์" (exhibitionism) และอาจเป็นมูลเหตุจูงใจหนึ่งที่ทำให้เกิดการหลงใหลเข้าสู่การเก็บภาพแบบออนไลน์ และเป็นตัวแปรที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์อัลบั้มภาพออนไลน์ขึ้น

วริยา นาคจรัสกุล (2540) กล่าวว่า ภาพถ่ายจะมีความหมายมากไปกว่ากระดาษหนึ่งใบ เพราะภาพถ่ายสามารถนำไปแจกผู้ใกล้ชิด หรือ อี้อวดผู้อื่นได้ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่แน่นอนว่า ภาพถ่ายบุคคลจะต้องมีเรื่องของ การห่อ หรือ หลงตัวเองเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวไม่มากก็น้อย ทั้งนี้เพราะทุกคนย่อมอยากเห็นตัวเองหล่อ หรือสวยที่สุด และในขณะที่เดียวกันก็อยากอวดความสวยงามของตนเองให้คนอื่น ๆ ได้เห็นด้วย ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์อยู่แล้ว

พฤติกรรมดังกล่าวไม่ได้เข้าข่ายจิตเภท แต่เป็นแรงจูงใจหนึ่งของมนุษย์ดังที่ Murray (1938) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจของคนเรากับความต้องการถึง 20 ประเภท และหนึ่งในนั้นคือความต้องการแสดงออก (exhibit) แต่ในชุมชนเสมือนก็มีพฤติกรรมชอบอวดแบบขั้นโรจิตอ่อนๆ เช่น การชอบอวดสิ่งของต่างๆ การอวดเนื้อหนัง รวมไปถึงจิตเภทชอบอวดอวัยวะเพศตนเอง (exhibitionist) ในทางกลับกันหากเรามองในอีกแง่หนึ่งแล้ว การแสดงตนในรูปแบบต่างๆ ในข้างต้น อาจต้องใช้ต้นทุนหรือองค์ความรู้ และทรัพยากรต่างๆ ในการสร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ ตั้งแต่การที่ต้องมีอุปกรณ์ในการถ่ายภาพ (กล้องถ่ายภาพดิจิทัล หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่รุ่นที่มีกล้องถ่ายภาพดิจิทัล) การติดต่อไปยังเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และต้องใช้ความรู้ต่างๆ ทางด้านคอมพิวเตอร์ตั้งแต่การโอนถ่ายไฟล์ภาพเข้าสู่

คอมพิวเตอร์ การติดต่อไปยังเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และในการสร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ ผู้วิจัยเห็นว่าต้นทุนเหล่านี้เป็นต้นทุนที่สูง ต้องอาศัยความรู้ทางการถ่ายภาพ ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังมีหลายขั้นตอนในการสร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ จึงน่าจะแตกต่างไปจากพฤติกรรมชอบอวดโดยทั่วไปที่ไม่ต้องอาศัยต้นทุนอะไรมากนัก ดังนั้นการเก็บภาพเข้าสู่อัลบั้มภาพออนไลน์น่าจะนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ (identity formation) ในบริบทของสภาพแวดล้อมทางสังคมแบบดิจิทัลในอีกรูปแบบหนึ่งเสียมากกว่า

การเก็บภาพในอัลบั้มภาพออนไลน์นั้นเป็นการเก็บภาพแบบสาธารณะ ซึ่งเปิดโอกาสให้คนทั่วไปเข้ามาดูอัลบั้มภาพออนไลน์ของตัวเองได้ ดังนั้นการเก็บภาพในอัลบั้มภาพออนไลน์จึงไม่เหมือนกับการใช้ประโยชน์จากการเก็บภาพในอัลบั้มภาพปกติทั่วไป เพราะนอกจากจะเป็นที่เก็บภาพแล้ว อัลบั้มภาพออนไลน์ยังถูกใช้ในมิติของการสื่อสารอีกด้วย หรือกล่าวได้ว่าเป็นการใช้ภาพถ่ายต่างๆ ในฐานะสื่อของการสื่อสาร (a medium of communication)

Duan Michael (อ้างถึงใน นันทวัน อรุโณทัย, 2542) ได้ให้ทัศนะคิดว่า การถ่ายภาพมิได้เป็นเพียงแค่การบันทึกเหตุการณ์ หากทว่ายังเป็นการสร้างความจริง หรือการทำให้เชื่อว่าสิ่งที่อยู่ในภาพเป็นความจริงผ่านเลนส์ หรือผ่านเฟรมของกล้องถ่ายภาพ อย่างไรก็ตามภาพต่างๆ สามารถเก็บบันทึกเหตุการณ์ได้เพียงเสี้ยวหนึ่งของความจริงที่สมบูรณ์ทั้งหมดเท่านั้น มิใช่ภาพที่เราเห็นตามปกติ และไม่ใช่ว่าเป็นเพียงการผลิตซ้ำของสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติอย่างเดี๋ยวนั้น แต่เป็นการมองลึกลงไป หรือมองผ่านลักษณะภายนอกนั้นก็คือ ภาพที่เรามองเห็นนั้นสื่ออะไรบ้าง ซึ่งถ้าหากภาพใดไม่สามารถถ่ายทอดถึงสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากสิ่งที่มองเห็นนั้น การถ่ายภาพครั้งนั้นก็ทำหน้าที่เป็นเพียงแค่การบันทึกเหตุการณ์ และไม่ใช่ว่าเป็น “การสร้างสรรคความหมาย” ทางการสื่อสาร นั้นหมายความว่า ภาพนั้นสามารถสื่อสาร หรือถ่ายทอดความหมายบางอย่างได้ ซึ่งสิ่งที่จะให้ความหมายไปมากกว่าลักษณะภายนอกนั้น อาจขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้ส่งสาร

สื่อจะถูกนำมาใช้เป็นตัวบอกสารต่างๆ เช่นสิ่งของต่างๆ จะบอกถึงรสนิยม ฐานะทางเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของปัจเจกชน ภาพถ่ายก็เป็นสื่อที่เราสามารถใช้บรรยายหรือแสดงความเป็นตัวเอง (selfhood) ของผู้เป็นแบบได้เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่าเทคโนโลยีทางการถ่ายภาพ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตสนับสนุนให้ปัจเจกบุคคลสามารถแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และยังสนับสนุนในด้านการเผยแพร่อัตลักษณ์อีกด้วย

ภาพที่ 1.1 : แสดงตัวอย่างอัลบั้มภาพออนไลน์จากเว็บไซต์ <http://www.keepalbum.com>

ภาพที่ 1.2 : แสดงตัวอย่างอัลบั้มภาพออนไลน์จากเว็บไซต์ <http://www.jorjae.com>

ภาพที่ 1.3 : แสดงตัวอย่างอัลบั้มภาพออนไลน์จากเว็บไซต์ <http://www.yenta4.com>

เว็บไซต์ที่เปิดให้บริการอัลบั้มภาพออนไลน์นั้นเปิดโอกาสให้ปัจเจกบุคคล เข้าสู่พื้นที่สาธารณะ (public sphere) โดยที่เจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์สามารถคัดเลือกภาพที่เก็บอยู่ในคอมพิวเตอร์เข้าไปอยู่ในอัลบั้มภาพออนไลน์ได้ทันที โดยอำนาจนั้นตกอยู่ที่เจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์ และจากเดิมที่การถ่ายภาพบุคคล (portrait) มุมกล้องต่างๆ ตกอยู่ที่ช่างภาพมืออาชีพ เพราะช่างภาพเป็นผู้ควบคุมกล้องถ่ายภาพ แต่ปัจจุบันนับตั้งแต่มีกล้องถ่ายภาพดิจิทัล และกล้องถ่ายภาพดิจิทัลในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ผู้ถ่ายภาพสามารถคัดเลือกภาพที่ตัวเองถ่ายแล้วคิดว่าดีที่สุด ด้วยการถ่ายหลายครั้ง (ไม่ต้องกลัวเปลืองฟิล์ม พลาดแล้วลบได้) กล้องถ่ายภาพดิจิทัลทำให้การถ่ายภาพเป็นเรื่องง่าย และไม่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ ดังนั้นผู้ถ่ายจึงสามารถถ่ายภาพได้ตามใจชอบ จนกว่าจะได้ภาพถ่ายที่ตนเองพึงพอใจ และเป็นการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการถ่ายภาพ เช่นการเลือกมุมหน้าตัวเอง การถ่ายโดยเน้นอวัยวะบางส่วน หรือการถ่ายภาพอื่นๆ ที่ตัวเองชื่นชอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของผู้ถ่ายภาพด้วย และเมื่อมีการนำภาพเข้าสู่อัลบั้มภาพออนไลน์ ก็จะมีการคัดเลือกภาพต่างๆ ลงในอัลบั้มภาพออนไลน์ การตั้งชื่ออัลบั้ม การตั้งชื่อภาพ และการแนะนำตัวเอง นับได้ว่าเป็นกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ด้วยภาพ และภาษาอีกทางหนึ่ง ซึ่งกระบวนการต่างๆ เหล่านี้เจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์สามารถควบคุมได้อย่างครบวงจรตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต (production) ขั้นตอนการสะสม (collection) ขั้นตอนการเผยแพร่ (distribution) ขั้นตอนการและเปลี่ยนแปลงแก้ไข (retrieve) กล่าวได้ว่าเจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์มีอำนาจในการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองได้ในทุกๆ ขั้นตอน จึงเป็นที่น่าสงสัยว่าเมื่ออำนาจครบวงจรนี้ตกอยู่ในมือของเจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์แล้ว จะมีการสร้างอัตลักษณ์ไปในรูปแบบในบ้าง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการอธิบายถึงเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ในบริบทของสภาพแวดล้อมทางสังคมดิจิทัลในอีกรูปแบบหนึ่ง

เนื้อหา และรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในอัลบั้มภาพออนไลน์ เช่น ภาพถ่ายของเจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์ ภาพประกอบอื่นๆ สัญลักษณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ และองค์ประกอบอื่นๆ ที่นำมาเรียงร้อยเพื่อบ่งบอกถึงความเป็นตัวเอง อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาต่างๆ เหล่านี้ เป็นการบอกเล่า "ตัวตน" ของเจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์ หรือเป็น "อัตลักษณ์" ที่ถูกสร้างขึ้น (identity formation) ในบริบททางคอมพิวเตอร์ การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการตอบคำถามว่าในอัลบั้มภาพออนไลน์นั้นมีเนื้อหา และรูปแบบเป็นอย่างไร รวมไปถึงค้นหาสาเหตุของการเกิดปรากฏการณ์อัลบั้มภาพออนไลน์ว่ามาจากสาเหตุใดบ้าง และเมื่อเกิดอัลบั้มภาพออนไลน์ขึ้นแล้วมีวิธีการสร้างอัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์อย่างไร โดยอาศัยการวิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในอัลบั้มภาพออนไลน์ เพื่ออธิบายถึงการสร้างอัตลักษณ์ผ่านทางเนื้อหา หรือสัญลักษณ์ต่างๆ

1.2 ปัญหาวิจัย

- 1.2.1 เนื้อหาในอัลบั้มภาพออนไลน์มีลักษณะเป็นอย่างไร
- 1.2.2 อัตลักษณ์ของผู้สร้างอัลบั้มภาพออนไลน์มีลักษณะอย่างไร
- 1.2.3 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์เป็นอย่างไร
- 1.2.4 ปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์อัลบั้มภาพออนไลน์

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.3.1 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในอัลบั้มภาพออนไลน์
- 1.3.2 เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผู้สร้างอัลบั้มภาพออนไลน์
- 1.3.3 เพื่อวิเคราะห์กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์
- 1.3.4 เพื่อค้นหาสาเหตุที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์อัลบั้มภาพออนไลน์ขึ้น

1.4 ข้อสันนิษฐานของการวิจัย

- 1.4.1 เนื้อหาในอัลบั้มภาพออนไลน์จะประกอบไปด้วยภาพ ภาษา สัญลักษณ์ต่างๆ และเสียงที่ถูกนำมาร้อยเรียง และเล่าถึงความเป็นตัวเองออกมา เช่น บอกว่าตัวเองคือเพศอะไร ชื่ออะไร เรียนอยู่ที่ไหน ชอบอะไร ซึ่งเป็นการแสดงอัตลักษณ์ของตนเองผ่านทางเนื้อหาที่ปรากฏอยู่
- 1.4.2 อัลบั้มภาพออนไลน์เกิดมาจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้
 - 1.4.2.1 ความต้องการทางด้านจิตวิทยา (psychological needs) ประกอบด้วย พฤติกรรมชอบโชว์(exhibitionism) ความต้องการด้านการมีปฏิสัมพันธ์ (need of relationship) ความต้องการทางด้านเพศ (need of sexual relationship) และความต้องการเป็นที่ยอมรับ (esteem Needs)
 - 1.4.2.2 ความต้องการด้านสังคมวิทยา (sociological needs) ซึ่งหมายถึง การที่ปัจเจกบุคคลมีความต้องการเข้าสู่พื้นที่สาธารณะ (public sphere) ซึ่งบริบทของอินเทอร์เน็ตสนับสนุนความต้องการดังกล่าว
 - 1.4.2.3 ความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยต่างๆ เช่น ความต้องการพื้นที่ในเก็บภาพ การเก็บภาพในอินเทอร์เน็ตทำให้สามารถเปิดดูที่ไหนก็ได้
- 1.4.3 อัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์มีลักษณะของการบ่งบอกถึงความเป็นตัวเอง และมีรูปแบบที่หลากหลาย
- 1.4.4 กระบวนการสร้างอัตลักษณ์นั้นเพื่อการสร้างความรู้สึกที่บอกว่า "ฉันคือใคร" และเป็นไปตามแรงจูงใจในการเก็บอัลบั้มภาพออนไลน์ ซึ่งมีการสร้างอัตลักษณ์ในแต่ละกระบวนการ ตั้งแต่ การตระหนักรู้ว่า "ฉันคือใคร" และขั้นตอนการถ่ายภาพ การเลือกคัดเลือกภาพ การสร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ การตั้งชื่อภาพ และการใช้สัญลักษณ์ต่างๆ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาอัลบั้มภาพออนไลน์ โดยคัดเลือกเฉพาะเว็บไซต์ที่มีจำนวนผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก และมีจำนวนภาพที่เก็บอยู่มากเป็นสามอันดับแรก และมีลักษณะเป็นชุมชนเสมือน (virtual community) คือ

<http://www.keepalbum.com>

<http://www.jorjae.com>

<http://www.yenta4.com>

โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาในช่วงเดือน พฤศจิกายนถึงธันวาคม พ.ศ. 2548

1.6 นิยามศัพท์

อัลบั้มภาพออนไลน์ หมายถึง การเก็บภาพแบบดิจิทัลไฟล์ตั้งแต่หนึ่งรูปขึ้นไปลงในอัลบั้มภาพออนไลน์ ซึ่งสามารถแสดงภาพได้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เนื้อหา หมายถึง สิ่งปรากฏในอัลบั้มภาพออนไลน์ ได้แก่ ภาพต่างๆ ข้อความ สัญลักษณ์ต่างๆ และเสียง ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อสมาชิก (username) ชื่ออัลบั้มภาพออนไลน์ (online photo album name) หมวดหมู่(categories) เพลงประกอบ (sound) คำบรรยายใต้ภาพ (caption) ภาพแทนตน (avatar) ภาพ (image) ซึ่งให้ความหมายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ได้แก่ เพศ บุคลิกภาพ สถานภาพทางสังคม และรูปแบบการใช้ชีวิต

อัตลักษณ์ หมายถึง การตระหนักรู้ว่า “ฉันคือใคร” (who I am) ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล เป็นการที่ปัจเจกบุคคลคิดถึงตนเอง หรือพูดถึงตนเอง ซึ่งเป็นการตระหนักรู้ในตน (self-consciousness) และมองว่าตนเองเป็นผู้กระทำ มีผลกำลังในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่การกระทำของปัจเจกบุคคลจะเป็นเครื่องแสดงตัวตนของปัจเจกบุคคลออกมา และอัตชีวประวัติจะปรากฏเมื่อปัจเจกบุคคลพูดถึงตนเองแก่บุคคลอื่น โดยอัตลักษณ์ดังกล่าวประกอบไปด้วย อัตลักษณ์ทางเพศ (sexual identity) อัตลักษณ์ทางบุคลิกภาพ (personal identity) อัตลักษณ์ทางสถานภาพ (social status identity) และอัตลักษณ์ทางรูปแบบการใช้ชีวิต (life-style identity)

การสร้างอัตลักษณ์ (identity formation) หมายถึง ความเป็นตัวตนของเจ้าของอัลบั้มภาพออนไลน์แต่ละคน ซึ่งแสดงออกโดยการนำเสนอผ่านอัลบั้มภาพออนไลน์ เพื่อถ่ายทอดความเป็นตัวเอง โดยผ่านกระบวนการประกอบสร้าง และการบอกเล่าจากรูปภาพ ภาษา สัญลักษณ์ต่างๆ และเสียง

พฤติกรรมชอบอวด (exhibitionism) หมายถึง พฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ และการอวดตัว (show off) ซึ่งเป็นสาเหตุของความต้องการแสดงตนในที่สาธารณะ หรือการอวดสิ่งของต่างๆ เช่น รถ และอีกรูปแบบที่เป็น โรคทางจิตที่ชอบอวดอวัยวะเพศ คือจำพวก exhibitionist หรือ incident exposurer

ความต้องการทางด้านการมีความสัมพันธ์ (need of relationship) หมายถึง ความต้องการความสัมพันธ์ อาจอยู่ในรูปแบบเพื่อน หรือคู่รัก

ความต้องการทางด้านการมีเพศสัมพันธ์ (need of sexual relationship) หมายถึง ความสัมพันธ์ทางเพศ ความต้องการทางเพศในรูปแบบต่างๆ และการซื้อ / ขายบริการทางเพศ

ความต้องการเป็นที่ยอมรับ (esteem needs) หมายถึง ความต้องการการประสบความสำเร็จ (achieve) การมีอำนาจ (be competent) ได้รับการยอมรับ และการเป็นที่รู้จัก (gain approval and recognition)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 เปิดเผย และค้นหาคำอธิบายใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทคโนโลยี และมนุษย์กับมนุษย์เอง
- 1.7.2 การเตือนสังคมให้เห็นถึงสภาพสังคมในชุมชนเสมือน เกี่ยวกับการใช้ภาพในทางที่ผิด เช่น สื่อลามก หรือการใช้ภาพเป็นตัวแทนเพื่อวัตถุประสงค์หลอกลวง ล่อลวงต่างๆ
- 1.7.3 องค์กรความรู้ใหม่ในการสร้างอัตลักษณ์ในบริบทของสภาพแวดล้อมทางสังคมดิจิทัล (the identity concept in the context of digital social environments)